

Veggjalúsin sýgur blóð
úr fólki um náttina, og
tá fær mann merkir

Hetta kanst tú gera:

Skaðadjóratænastan
hefur nðkur ráð til,
hvat tú sjálv/ur kanst
gera fyri at fyribyrgja
veggjalúsum.

1. Brúka hvít lðk á
seingjunum. So sært
tú beinanvegin, um har
eru lítir blóðplettar
á lakinum. Tá mann
skriðar sær í svðvni,
kroystast tær ofta, og tá
kemur blóð úr teimum.

2. Tá tú ferðast: Hav
ikki kuffertið liggjandi
opið í gistingarhúsinum,
men afturlatið. Koyr
skitin klæði o.a. í posa
og bind fyri, áðrenn tey
verða lðgd í kuffertið.

4. Tekin uppá veggjalús
eru, at tú hevur reyð
merkir á nakka, hendrum,
armi, fðti ella beini.

5. Kanna madrassuna væl.
Vend henni og kanna, um tú
sært smákykt og/ella smár
myrkir prikkar á madrassu
ella seingjarbotni.

6. Um tú hevur trupulleikar
við veggjalúsum, mást tú
ikki brúka fluguspray e.l.,
tí so verður tað uppافتur
verri at fáa burtur.

7. Hevur tú fingið staðfest
veggjalús heima, so er at
vaska alt, sum vaskast
kann, við minimum 60
hitastigum. Tað, ið ikki
kann vaskast, má frystast.

8. Um tú hevur
boksmadrassur, er frægast
at beina hesar burtur.

ljós við ultraviolettum, so vit
beinanvegin síggja slóðir, um
veggjalýs eru. Tað er lutfalsliga
skjótt at finna veggjalýsnar, tá
vit gera uppá hendan mátan,
greiðir Heini Magnussen frá.

Tað tekur umleið ein hálvan
tíma at skanna eitt heilt kamar,
tá talan er um eftirlit.

- Um nakað er at síggja, so
verður tað tikið umgangandi, so-
leiðis at trupulleikin ikki sleppur
at vaksa.

Damproykurin sleppur til
har, sum trupult er at koma
framat við øðrum eitri, og við-
gerðin tekur umleið triggjar
tímar. Aftaná ræður bara
um at lufta væl út í ein
tíma.

Kunnu vera í einum húsum leingi

Sum oftast leypa veggjalýsnar á
teir kropspartarnar, sum stinga
undan dýnuni. Hetta veri seg
bein, fðtur, armar og nakki.

- Tað er ikki altíð, mann
uppdagar, at mann hevur
veggjalýs fyrr enn langt
aftaná. Øll fðlk eru nevniliga
ikki ovurviðkvæm fyri bitinum.
Veggjalýsnar kunnu tí væl hava
bitið í teg í fleiri ár, uttan at tað

sæst nakað á tær. Men so skjótt
onkur annar kemur inn, sum

er ovurviðkvæmur og verður
bitin, so byrjar tað at síggjast.

Tá kemur ofta panikkur í, sigur
Heini Magnussen.